

Haberin Olmadı

– Kazım Gök · 29 Nisan 2020

İlk beni öldürdün
Ağzından duman çıkmadı
Yakın mesafeden on iki kalibre tek bir söz sıktın
Derin bir çukur kazdı yüreğime
Öldüm ben ağır yaralanmadan önce
Haberin olmadı

Sonra sen öldün sevdiğimi öldürdün
Gözlerimin içine bakarak intihar ettin
Haberin olmadı

Sokağın başında bekçiler çekirdek çitlerken
Sen iki cinayet işleyip elini kolunu sallayarak gittin
Kimse farkına varmadı
Senin bile haberin olmadı

Salanı ben verdim geri ben dinledim
Kimse duymadı
Kimse bilmedi öldüğünü
Kimse ağlamadı bir tek ben ağladım

Defin ettim seni
Domuz kurşunuyla yüreğime kazdığın çukura
Kan bulaşmış toprak attım üstüne
Mezar taşı yerine bir gül diktim
Adını doğum tarihini gül yapraklarına yazdım
Kimse bilmesin yerin belli yüreğimdesin
Bir tek ben bildim senin haberin olmadı

Kara bir cübbe giyip tutuksuz yargıladım seni
Adaletimin terazisi bozuldu
İki cinayet işledin
Beraat ettirdim seni
Önce serbest bırakıp sonra salmadım seni
Haberin olmadı

Sonra her gün kaç sefer özledim seni
Ela gözlerine bakmak için
Ben gmdm ben çıkarttım seni

Gl yaprağında ölüm tarihinin sonuna  nokta koydum yaşattım seni
Ne ldğnden ne öldürdüğünden
Nede yüreğimde yaşadığından haberin olmadı